

De Monte in Hortum.

ARNOLDUS II.

Martagum.

FLOS XVI.

Gold-Wurz.

NATIVÒ adbuçnm, sed nobili TUMORE SVPERBA

Montani culmina Liliij

Etiã in HORTO Florem jaçitant sum.

Montano in ARNOLDO nil non altum;

Sine fastu excelsa Virus,

Sublimis absque pruritu Prudentia:

Hâc, Henrico de Krenckingen, morbido illi Priapo,
Bürckbronnensis Villæ Softrò
In Salutem scite medebatur Monasterij;
Jlla, quia ferventi, in Hugonis de Tieffenstein visceribus
Igneam Blasianæ Religionis excoxit cupidinem,
Qui dein Neo- Monachus Cellam Patrimoniali mercatus Neocellâ
Sanctiori Zelò, ceu in Cælo celavit.

Interea, dum è Monte Horto illatus hic Flos;

Venustè ita vernaret,

Ne Floribùs viduati sterilefcerent Montes,

Pulchro in Colle Divinior Flora, Thavmaturga Virgò

Germinavit sicut Lilium,

Paulò post & Blasidum Horto domestica

Suavem Gratiarum stillatura odorem,

Lilio Montano ARNOLDO

(Montium ut erat Honos)

Montes nolùere non, vel suis è Visceribus;

Grati, pretiosum pendere Lytrum,

Quod deinhand obliteranda Pietate

Et Sacris Sanctorum Lipsanis, & rei Domestica litavit myrmecijs;

Languit demùm ab Æstu Dierum, non Virtutum.

N a

ANNO